

Διαδικαστικός Προγραμματισμός

Βασίλης Παλιουράς
paliuras@ece.upatras.gr

Δείκτες (Pointers)

- **Δείκτης**: μεταβλητή στην οποία αποθηκεύουμε **διεύθυνση** θέσης μνήμης.
 - δείχνει **που** είναι αποθηκευμένα δεδομένα
- **Δήλωση Δείκτη**
`<τύπος> * <όνομα δείκτη>;`
- **ΠΡΟΣΟΧΗ**: Το όνομα πίνακα
 - **είναι διεύθυνση**, αλλά
 - **δεν είναι μεταβλητή!!!**

```

#include <stdio.h>

int main(int argc, char *argv[])
{
    char ch, ch2;
    char *ch_ptr ;

    ch = 'a';
    printf( "ch is stored at %X\n", &ch);
    printf( "The value of ch is %c\n", ch);

    /* ch_ptr is set to point to ch */
    ch_ptr = &ch ;
    printf( "ch_ptr is stored at %X\n", &ch_ptr);
    printf( "The value of ch_ptr is set to %X\n", ch_ptr);

    /* contents of ch_ptr (i.e., value of ch)
       are copied to ch2 */
    ch2 = *ch_ptr ;
    printf ("ch2 is stored at %X\n", &ch2);
    printf ("value of ch2: %c\n", ch2);

    return 0;
}

```

```

E:\paliuras\courses\Principles\1213\lecture09\basicchptr\basicchptr.exe
ch is stored at 28FF1E
The value of ch is a
ch_ptr is stored at 28FF18
The value of ch_ptr is set to 28FF1E
ch2 is stored at 28FF1F
value of ch2: a
Press any key to continue . . .

```

Χάρτης μνήμης

Διεύθυνση	Περιεχόμενα μνήμης σε hex	Όνομα μεταβλητής
28FF18	1E	
28FF19	FF	
28FF1A	28	
28FF1B	00	
28FF1C		
28FF1D		
28FF1E	61	ch
28FF1F	61	ch2

0028FF1E

ch_ptr

ch

Πίνακες και δείκτες

- `int arr[10], n ;`
- $\ast(\text{arr} + n) \Leftrightarrow \text{arr}[n]$ /* δεδομένα
(ακέραιος) */
- $\text{arr} + n \Leftrightarrow \&\text{arr}[n]$ /* διεύθυνση
δεδομένων */
- ...αλλά και $n[\text{arr}] \Leftrightarrow \ast(n+\text{arr})$ /* (!!!) */
- Μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε δείκτες για να περάσουμε ως όρισμα σε συνάρτηση πίνακες
 - ακριβέστερα: σε ποια διεύθυνση μνήμης βρίσκεται το πρώτο στοιχείο του πίνακα.

```
#include <stdio.h>
#define N 10

int main(void) {
    int a[N];
    int i;

    for (i=0; i<N; i++) { a[i] = i*i ;}

    for (i=0; i<N; i++) {printf("%d ", a[i]); }
    printf("\n");

    for (i=0; i<N; i++) {printf("%d ", *(a+i)); }
    printf("\n");

    for (i=0; i<N; i++) {printf("%2d %p %p\n",*(a+i),a+i, &a[i]);}
    printf("\n");

    for (i=0; i<N; i++) {printf("%d ", i[a]);} /* i[a] == a[i] */
    printf("\n");

    return 0;
}
```

```
#include <stdio.h>

void myprint(int , int *);

int main(void) {
    int x[5] = {1, 2, 3, 4, 5};
    int y[3] = {5, 10, 15};
    myprint(5, x);
    myprint(3, y);
    return 0;
}

void myprint(int len, int * data_ptr) {
    int i;

    for (i=0; i<len; i++) {
        printf("%d ", *(data_ptr+i));
    }

    printf("\n");
    return ;
}
```

Δήλωση και ανάθεση τιμής σε αλφαριθμητικό

```
char *strcpy(char *, const char*);
```

```
main () {  
    char name[10]; Λάθος  
(στη C)  
  
    name = "katerina"; // Διαγραφές για την αναθέση  
  
    printf ("%s", name);  
  
    scanf("%s", name);  
  
    printf ("%s", name);  
  
}
```

```
#include <string.h>  
main () {  
    char name[10]; Σωστός τρόπος:  
  
    strcpy(name, "katerina"); // Σωστή αναθέση  
    printf ("%s", name);  
  
    scanf("%s", name);  
    printf ("%s", name);  
  
}
```

Σύγκριση αλφαριθμητικών

- Συνάρτηση

`int strcmp (const char *, const char *)`

- για σύγκριση αλφαριθμητικών:

- Επιστρέφει 0 αν είναι ίδια
 - -1 αν το πρώτο όρισμα προηγείται του δεύτερου
 - +1 αν έπεται.

- **Προσοχή!!!** αν θέλω να συγκρίνω δύο αλφαριθμητικά δεν χρησιμοποιώ τον τελεστή ==
 - Αυτός συγκρίνει θέσεις όχι περιεχόμενα!!!

Παράδειγμα σύγκρισης αλφαριθμητικών

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>

int main(void)
{
    char name[100] ="Katerina";
    char user[100] ="";

    printf("Enter your name:");

    while (strcmp(user,name)!=0)
        scanf("%s",user);

    printf("Hello %s\n", user);

    return 0;
}
```



```
#include <stdio.h>
#include <string.h>

int main(void)
{
    char name[100] ="Katerina";
    char user[100] ="";

    printf("Enter your name:");

    while (strcmp(user,name))
        scanf("%s",user);

    printf("Hello %s\n", user);

    return 0;
}
```

Άλλο εννοεί εδώ...

```
#include <stdio.h>

int main(void)
{
    char name[100] = "Katerina";
    char user[100] = "";

    printf("Enter your name:");
    while (user != "Katerina") {
        scanf("%s", user);
    }

    printf("Hello %s\n", user);

    return 0;
}
```

- **Δεν κάνει** αυτό που χρειάζεται!!!
- Τι κάνει:
 - Συγκρίνει τη θέση που αρχίζει ο user με τη θέση στην οποία είναι αποθηκευμένο το “Katerina”.

Συναρτήσεις βασικής βιβλιοθήκης για αλφαριθμητικά

- πρότυπα στο **string.h**
- **char *strcpy (char *, const char *) ;**
- **int strcmp (const char *, const char *) ;**
- **char *strcat (char *, const char *) ;**
- **char *strchr (const char *, char) ;**
- **size_t strlen (const char *) ;**
- και άλλες...

- `size_t` τύπος μη αρνητικού ακέραιου
- `NULL` σταθερή τιμή μηδενικού δείκτη,
null pointer constant,
`(void *) 0`

char * strtok(char *, const char *)

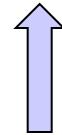
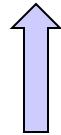
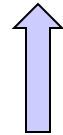
```
#include <stdio.h>
#include <string.h>

int main(void) {
    char names[] = "Giannis,Kostas Maria:Thanassis";
    char delims[] = ", :";
    char * ch_ptr;

    printf ("names before: %s\n", names);
    ch_ptr = strtok(names, delims) ;
    printf("%s\n", ch_ptr);
    while ((ch_ptr = strtok(NULL, delims)) != NULL){
        printf("%s\n", ch_ptr);
    }
    printf("names after: %s\n", names);
{ int i;
    for(i=0; i<40; i++) {
        printf("%c (%d) : ", names[i] , names[i]);
    }
}

return 0;
}
```

a	b	,	d	e	f	;	d	f	\0
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----

a	b	\0	d	e	f	\0	d	f	\0
---	---	----	---	---	---	----	---	---	----

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>

int main( void ) {
    char names[] = "Giannis,Kostas Maria:Thanassis";
    char delims[] = ", :";
    char * ch_ptr;

    printf ("names before: %s\n", names);
    ch_ptr = strtok(names, delims) ;
    while (ch_ptr != NULL){
        printf("%s\n", ch_ptr);
        ch_ptr = strtok(NULL, delims);
    }
    printf("names after: %s\n", names);
    { int i;
        for(i=0; i<40; i++) {
            printf("%c (%d) : ", names[i] , names[i]);
        }
    }

    return 0;
}
```

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>
#define SIZE 40

int main(void) {
    char names[] = "Giannis,Kostas Maria:Thanassis";
    char delims[] = ", :";
    char * ch_ptr;
    char * arg;

    printf ("names before: %s\n", names);
    arg = names;
    while ((ch_ptr = strtok(arg, delims))!= NULL){
        printf("%s\n", ch_ptr);
        arg = NULL;
    }
    printf("names after: %s\n", names);
    { int i;
        for (i=0; i<SIZE; i++) {
            printf("%c (%d) : ", names[i] , names[i]);
        }
    }

    return 0;
}
```

char * strcat(char *, const char *)

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>

int main(void) {
    char word[10] = "more ";
    char base[100] = "";

    int i;
    for (i=0; i<5; i++) {
        strcat(base, word);
        printf("%s %d\n", base, strlen(base));
    }

    return 0;
}
```

```
char * strchr(const char *, int)
#include <stdio.h>
#include <string.h>

int main(void) {
    char word[10] = "abcVcba";
    char ch = 'V';
    char * ch_ptr ;

    ch_ptr = strchr(word, ch);
    if (ch_ptr != NULL) {
        printf("%c at %p, (character %d)\n",
               *ch_ptr , ch_ptr, ch_ptr-word);
    }
    else {
        printf("not existing");
    }
return 0;
}
```

```
size_t strcspn ( const char * str1,  
const char * str2 );
```

```
#include <stdio.h>  
#include <string.h>  
  
int main(void) {  
    char str1[ ] = "testabcabc";  
    int i;  
  
    i = strcspn(str1, "abc");  
  
    printf("%d %c\n", i, str1[i]);  
  
    return 0;  
}
```

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>

int teststrcspn(char *, char *);

int main(void) {
    char str1[ ] = "testabcabc";
    teststrcspn(str1, "abc");
    teststrcspn(str1, "fgh");

    return 0;
}

int teststrcspn(char *s, char *chars) {
    int i;

    i = strcspn(s, chars);

    printf("%2d %c %d\n", i, s[i], strlen(s));

    return 0;
}
```

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>

int main(void) {
    char str[ ] = "testabcabc";
    char chars[] = "ac";
    char * str_i;
    int i;
    int loc = 0;

    str_i = str;                      /* addresses only ! */

    for (i=strcspn(str_i,chars); i < strlen(str_i);
         i = strcspn(str_i, chars)) {
        loc = loc + i ;
        printf("%2d %c %d\n", loc, str_i[i], strlen(str_i));
        str_i = str_i + i + 1;
        loc++;
    }

    return 0;
}
```

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>

int main(void) {
    char str[ ] = "testabcabc";
    char chars[] = "ac";
    char * str_i;
    int i;
    int loc = 0;

    str_i = str; /* addresses only ! */

    for ( ; (i = strcspn(str_i,chars)) < strlen(str_i); ){
        loc += i ;
        printf("%2d %c %d\n", loc, str_i[i], strlen(str_i));
        str_i += i + 1;
        loc++;
    }

    return 0;
}
```

**char * strpbrk (const char *, const
char *);**

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>

int main(void) {
    char str[ ] = "testabcabc";
    char chars[] = "ac";
    char * str_i;

    str_i = strpbrk(str, chars);
    while (str_i!=NULL) {
        printf("%2d %c %d\n", str_i-str, *str_i, strlen(str_i));
        str_i = strpbrk(str_i+1, chars);
    }

    return 0;
}
```

char * strstr(const char *, const char *);

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>

int main(void) {
    char str[ ] = "testabcabc";
    char * ch_ptr ;

    printf("%s\n", str);

    ch_ptr = strstr(str, "abc");
    strncpy(ch_ptr, "FGH", 3);

    printf("%s\n", str);

    return 0;
}
```

Buffer overflow!

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>
#define N 64

int main(void) {

    char str2[] = "abcdefghijklmnopqrstuvwxyz";
    char str1[10] = "copy!";
    char word2[] = "aaa";

    printf("%s %s %p %p\n", str2, str1, str2, str1);

    strcpy(str1, str2);

    printf("%s %s\n", str2, str1);

    return 0;
}
```

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>
#define N 64

int main(void) {

    char str2[] = "abcdefghijklmaaaaaaaaa";
    char str1[10] = "copy!";
    char word2[] = "aaa";

    printf("%s %s %p %p\n", str2, str1, str2, str1);

    strncpy(str1, str2, sizeof str1);
    str1[9] = '\0';
    printf("%s %s\n", str2, str1);

    return 0;
}
```

```
char * strcpy(char *, const char *, size_t);

#include <stdio.h>
#include <string.h>
#define N 64

int main(void) {

    char str[N] ;
    char word[] = "copy!";
    char word2[] = "aaa";

    strcpy(str, word);
    printf("%s\n", str);

    strncpy(str+1, word, 2);

    printf("%s\n", str);

    strncpy(str, word2, 4);
    printf("%s\n", str);

    return 0;
}
```

Παράδειγμα

- Διάβασε ένα αλφαριθμητικό
- Μέτρησε πόσες φορές περιλαμβάνει τον χαρακτήρα ‘a’
- Τύπωσε το αποτέλεσμα.

```
void readstring(char *) ;  
int countA(char *);  
void printresult( int ) ;
```

Η main () του παραδειγμάτος

```
main ( ) {  
    char astring[N];  
    int account ;  
  
    readstring (astring) ;  
  
    account = countA(astring);  
  
    printresult(account);  
}
```

```
#define N 50  
#include <stdio.h>  
void readstring(char * );  
int countA(char * );  
void printresult( int ) ;
```

```
void readstring(char *s ) {  
    printf ("alpharithmitiko? ");  
    scanf("%s", s);  
}
```

```
void printresult ( int a) {  
    printf("The result is %d\n", a);  
}
```

Υλοποίηση της `int countA(char *);`

```
int countA(char *s) {  
    int count = 0;  
    int i = 0;  
    while ( s[i] != 0 ) {  
        if (s[i] == 'a')  
            count++;  
        i++;  
    }  
    return count;  
}
```

γιατί το μηδέν δηλώνει τέλος
του αλφαριθμητικού

αν ο τρέχων χαρακτήρας είναι ίσος με 'a',
αύξησε το μετρητή count κατά ένα

προχώρησε στον επόμενο χαρακτήρα
του αλφαριθμητικού

Πρόθεμα και Επίθεμα (prefix και postfix)

- `i++; /*postfix */`
- `++ i; /* prefix */`
- `i = 0;`
- `myprint(i++);`
- `i = 0;`
- `myprint(++i);`

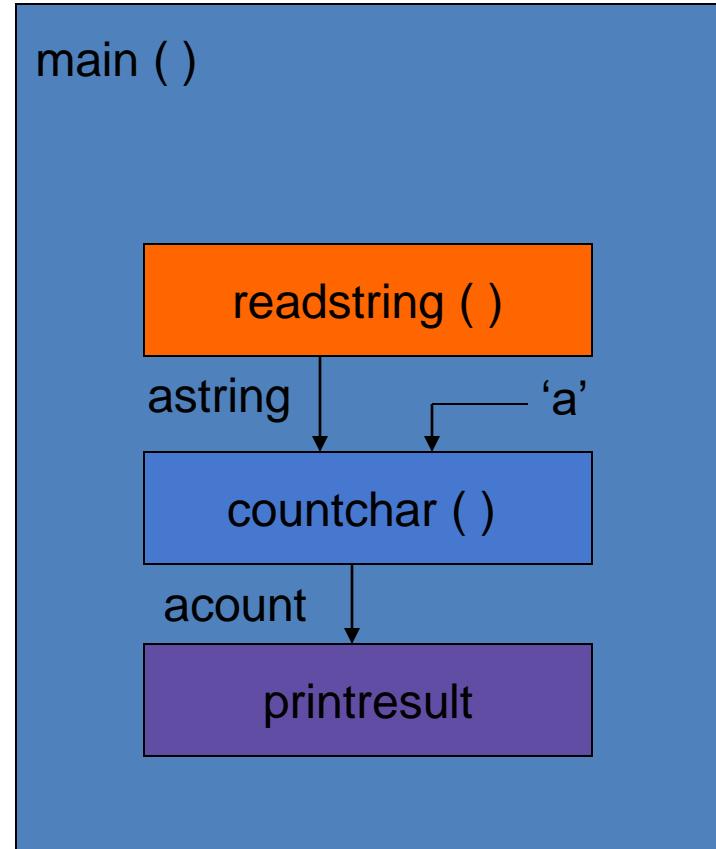
Η myprint () καλείται με διαφορετικό όρισμα
(διαφορετική τιμή) στις δύο περιπτώσεις!

Πρόβλημα

- Πώς θα γράφαμε πρότυπο και τον ορισμό συνάρτησης η οποία θα δέχεται ως ορίσματα:
 - α) το αλφαριθμητικό και
 - β) τον χαρακτήρα για τον οποίο γίνεται ο έλεγχος.
- Πρότυπο αυτής:
int countchar(char *, char);
- Παράδειγμα κλήσης
acount = countchar(astring, 'a');
- Τι πλεονεκτήματα έχει να γράφουμε γενικότερο κώδικα;

Χρήση της countchar(char *, char)

```
main () {  
    char astring[N];  
    int account ;  
  
    readstring (astring) ;  
  
    account = countchar(astring, 'a');  
  
    printresult(account) ;  
}
```


Πιθανές υλοποιήσεις

```
int countA(char *s, char ch)
{
    int count = 0 ;
    int i = 0;
    while ( s[i] != 0 ) {
        if (s[i] == ch)
            count++;
        i++;
    }
    return count ;
}
```

```
int countA(char *s, char ch)
{
    int count = 0 ;
    int i ;
    for (i=0; s[i] != 0; i++)
        if (s[i] == ch)
            count++;
    return count ;
}
```

int countchar(char *, char);

```
int countchar(char *s, char c) {  
    int count = 0 ;  
    int i = 0;  
    while ( s[i] ) {  
        count += (s[i] == c);  
        i ++ ;  
    }  
    return count ;  
}
```

```
int countchar(char *s, char c) {  
    int count = 0 ;  
    int i = 0;           postfix notation  
    while ( s[i] )  
        count += (s[i++] == c);  
    return count ;  
}
```

int countchar(char *, char);

```
int countchar(char *s, char c) {  
    int count = 0 ;  
    int i = 0;  
    while ( s[i] ) {  
        count += (s[i] == c);  
        i ++ ;  
    }  
    return count ;  
}
```

```
int countchar(char *s, char c) {  
    int count = 0 ;  
    int i = 0;           postfix notation  
    while ( s[i] )  
        count += (s[i++] == c);  
    return count ;  
}
```

```
int countchar(char *s, char c) {  
    int count = 0 ;  
    int i ;  
  
    for( i = 0; s[i]; count += (s[i++] == c));  
  
    return count ;  
}
```

```
int countchar(char *s, char c) {  
    int count = 0 ;  
    int i = 0;  
  
    for( ; s[i]; count += (s[i++] == c));  
  
    return count ;  
}
```

Μηχανισμοί κλήσης συναρτήσεων

Τι θα τυπωθεί;

```
#include <stdio.h>

int myfun(int, int);

main ( ) {
    int a = 3, b = 3;

    myfun(a, b);
    printf("main: a:%d b:%d\n", a,
           b);

}
```

```
    int myfun(int a, int b) {
        a++;
        b++;
        printf("myfun: a:%d b:%d\n",
               a, b);
        return 0;
    }
```

Κλήση συνάρτησης κατ' αναφορά (call by reference)

- πρότυπο: **void swap(int *a, int *b);**
- κλήση: **swap(&value1, &value2);**

1. Η συνάρτηση επενεργεί **απευθείας στις θέσεις μνήμης** των μεταβλητών που χρησιμοποιούνται ως πραγματικά ορίσματα.
2. **Δεν** δημιουργούνται τοπικά αντίγραφα των δεδομένων.
 - Ισχύει για τις διευθύνσεις;
3. Στη C, ουσιαστικά, υλοποιείται ως κατ' αξία πέρασμα διευθύνσεων.

Ορισμός συνάρτησης swap()

```
void swap(int *a, int *b) {  
    int temp ;  
    temp = *b ;  
    *b = *a ;  
    *a = temp ;  
}
```

Παράδειγμα χρήσης κλήσης κατ' αναφορά

```
#include <stdio.h>
void swap (int *, int *);

main ( ) {
    int value1 = 5;
    int value2 = 3;

    printf("value1: %d value2: %d\n", value1, value2);

    swap (&value1, &value2) ;

    printf("value1: %d value2: %d\n", value1, value2);
}
```

```
void swap(int *a , int *b) {
    int temp;
    temp = *a ;
    *a = *b ;
    *b = temp ;
}
```

```
Paliuras@MOB ~/nlect9
$ ./a
value1: 5 value2: 3
value1: 3 value2: 5
```

Μερικές διαφορές

- Μηχανισμός κλήσης κατ' αξία
 - δημιουργούνται τοπικά αντίγραφα των ορισμάτων, τα οποία χρησιμοποιεί η συνάρτηση
 - Αν τα ορίσματα έχουν μήκος πολλών bytes, επιβαρύνεται η εκτέλεση.
 - Η συνάρτηση δεν μπορεί να αλλάξει τις τιμές ορισμάτων στο σημείο κλήσης.
- Μηχανισμός κλήσης με αναφορά
 - δεν δημιουργούνται τοπικά αντίγραφα, η συνάρτηση ενημερώνεται για τη θέση μνήμης στην οποία είναι αποθηκευμένο ένα όρισμα.
 - μπορεί να είναι ταχύτερο
 - είναι δυνατόν να αλλάξουν οι τιμές ορισμάτων στο σημείο κλήσης.
 - χρειάζεται προσοχή, μπορεί να γίνει εκ παραδρομής...

```
void function (void);  
  
void function1 (void);  
  
main () {  
    function1();  
    function ();  
    function ();  
    function ();  
}  
  
void function1() {  
    int j = 0;  
}  
  
void function () {  
    int i;  
    i++;  
    printf("%d\n", i);  
}
```

Διάρκεια μεταβλητής

Η τοπική μεταβλητή
i δεν αρχικοποιείται!

Δουλεύει «σωστά»(;;,)

Γιατί;

```
void function1 (void);  
void function2 (void);  
void function(void);  
main ( ) {  
    function();  
    function1( );  
    function2( );  
    function1( );  
    function2( );  
    function1( );  
    function2( );  
}  
void function() {  
int k = 0;  
}  
void function1( ) {  
int i;  
    i++;  
    printf("f1:%d\n", i);  
}  
void function2( ) {  
int j;  
    j++;  
    printf("f2:%d\n", j);  
}
```

Διάρκεια μεταβλητής (2)

Αν η κλήση της function1() γίνεται
εναλλάξ με την function2(), η
συμπεριφορά αλλάζει...

Εμφανίζονται εξαρτήσεις
(είναι δυνατόν να ...)

```
void function1 (void);
void function2 (void);

main ( ) {
    function1( );
    function2( );
    function1( );
    function2( );
    function1( );
    function2( );
}

void function1 () {
int i = 0;
    i++;
    printf("f1:%d\n", i);
}

void function2 () {
int j = 0;
    j++;
    printf("f2:%d\n", j);
}
```

Λύση;;;

Αρχικοποιώντας τις μεταβλητές κάθε φορά που καλείται η συνάρτηση, οι τοπικές μεταβλητές μηδενίζονται κάθε φορά που καλείται η συνάρτηση.

```
void function1 (void);
void function2 (void);

main ( ) {
    function1( ) ;
    function2( ) ;
    function1( ) ;
    function2( ) ;
    function1( ) ;
    function2( ) ;
}

void function1 ( ) {
static int i = 0;
    i++ ;
    printf("f1:%d\n", i);
}

void function2 ( ) {
static int j = 0;
    j++ ;
    printf("f2:%d\n", j);
}
```

Η λέξη κλειδί **static**
σε δηλώσεις τοπικών
μεταβλητών

static: ο χώρος μνήμης της
μεταβλητής δεν αποδεσμεύεται
όταν ολοκληρωθεί μια εκτέλεση
της συνάρτησης.

Άλλη χρήση της **static**:

Ορισμός εμβέλειας αρχείου

- αρχείο πηγαίου κώδικα: code1.c
- ```
int func (int);
void report(void);
```

```
main () {
 int i ;
 for (i=0; i< 5; i++)
 printf("%d\n", func(i));
 report();
}
```

- αρχείο πηγαίου κώδικα: code2.c
- ```
static int sum = 0;
```

```
int func(int k) {
    int i;
    for (i=0;i<5; i++)
        sum += k ; /* sum = sum + k */
    return 2 * k;
}
void report() {
    printf("%d\n", sum);
}
```